

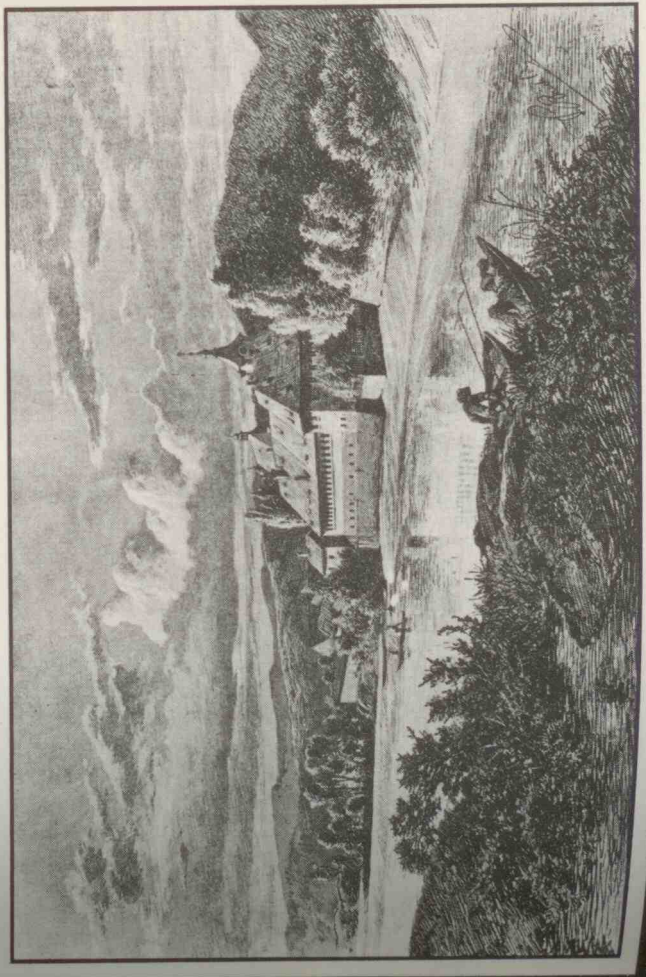
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

16.9

ROČNÍK VII

Kukátko

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

252 29

DOBŘICHOVICE

Příznáváme se, že nás příspěvek pana doktora Milana Zelenky Co s načatým městečkem?, uveřejněný v květnovém čísle Kukátka, do slova madchl. Pojmenoval přesně to, oč dnes jde. Představa kapitálu, který stačí zvednout ze země, má ale ještě další rozměr.

Listopadové probuzení zlhostejnělé a apatické obce ukázalo, jaký kapitál je v prostém občanství, které si zatím jen sporadicky nacházelo zelo prostor ke svému uplatnění. Přeplněné sály kina, noví lidé na nové veřejné scéně, vůle k činu, ochota přihlásit se k spoluzodpovědnosti za budoucnost obce. Že se to zdá dávno? Dělí nás od těch okamžiků nadšení, chuti a vůle pouhých 18 měsíců. Stihli jsme za tu dobu rekonstruovat národní výbor, jednobarevné politické spektrum doplnit o další tóny, zařadit se v parlamentních volbách mezi ty obce, které se s minulostí rozešly s největší razancí, poněkud přeskupit rozložení sil a po létech poprvé demokraticky zvolit své radní. Pokud jde o nadšení, chuť a vůli, opsali jsme kruh. Zase kolem nás vládne neochota podílet se na věcech veřejných, nevíra v možnost je ovlivnit, nechť k čemukoliv, co jen vzdáleně připomíná politiku. Není to ale úplný kruh. Jako reakce na vystřízlivění z ještě nedávné euforie se k novému zlhostejnění přidává pachutí pocitu jakéhosi podvodu, spiknutí, zrady. Nejsem slyšet jen hrdinní vykladači z Expresu a Spíglu a jejich pivní sputníci. Jsou slyšet také ti, kteří to věděli už dávno, ať už je připravilo studium VUMLU nebo jenom obyčejná malost českého panikáře. Jsou slyšet také ti, kdo se při novém snímání balíčku karet zase neocítili nahore a hledají, koho z neukojení vlastních ambicí obvinít. Především jsou ale, byť velmi tiše, slyšet ti, kdo se nemohou vzpamatovat ze zjištění, že něžné spiknutí slušných a tichých proti neslušným křiklounům nevedlo automaticky k vládě slušných nad neslušnými, že se málokdo na jejich slušnost ohlíží, ba někdy jim jí upírá. Přibývá těch, kdo už dnes prohlašují, že k příštím volbám nepůjdou. Spletitá myšlenka ukradené revoluce získává jasnější výklad: nějaká revoluce nám může být ukradená. Stejně jako všechno ostatní.

Někde se stala chyba. Nestačí jen připsat vše čtyřicetileté totalitní moci a těžké mravní chorobě společnosti, kterou zavinila. Chorobu v pokročilém stádiu nelze léčit pouhým odstraněním jejího původce, to přinese jen momentální úlevu.

Ležel tu obrovský kapitál. Jen jej zvednout! Nedokázali jsme to včas a on se den za dnem rozplývá. Někde se stala chyba.

Současný stav lze také nazvat krizí důvěry. Ztrácíme důvěru v ty, které jsme si zvolili za své představitelce, ztrácíme ale, aniž bychom si to přiznávali, také důvěru v sebe samé. Odtud pramení naivní důvěra čtenářů *Expresu* a *Spíglu* v odhalená spiknutí mánie moci, nitky, na něž nás někdo vodí. Zase jsou tu ONI a MÝ. Jak bychom mohli bez víry v sebe uvěřit, že jsme to byli MÝ, kdo dokázal smést senilní moc, že jsme to MÝ, na kom záleží? Někde se stala chyba. Někde se děje chyba.

Jsou-li informace krví politiky, je podstatným viníkem krize důvěry naše nedokřvesnost. Zeď mezi MÝ a ONI spolehlivě zadržuje informace. A opačně: Nedostává-li se nám informace, budí to dojem, že je zadržuje jistá zeď a že tedy existují ti PŘED zdí a ti ZA zdí, MÝ a ONI.

Obávám se, že za neustálým narušováním toku informací musíme hledat jednu z podstatných příčin děsivého současného morálního klimatu v naší obci. Je lhostejné, zda někdo informace uměle a vědomě zadržuje či zda prostě chybějí kanály, jimiž by mohly informace proudit, nebo zda dokonce není o čem informovat. Efekt je vždy stejný: nedůvěra, pocit, že někdo nehraje čistou hru a že vlastně ani není přesně známo, kdo to je, že se někde odehrává něco nekalého, co nemá proniknout na veřejnost, pocit jakési neuchopitelné arogantní moci, pro niž nejsme ani v nejmenším partnery.

Dnešní stav má hlubší kořeny. Dobřichovické politické strany vyšly jen na čas, bezprostředně před komunálními volbami, z jakési illegality a hned se do ní zase vrátily. Ten, kdo stojí mimo tyto strany, má sice jistý přehled o jejich politice celostátní díky pravidelným tiskovým konferencím, o jejich konkrétní politice místní ale nemá mnoho šancí se cokoli dozvědět. Jistě, je tu vnitrostraničský život, do něhož mají právo nahlížet pouze straníci. Co ale s nestraníky, kteří dali straně ve volbách svůj hlas a jimž vlastně strana vděčí za svůj podíl na moci? Jakým způsobem může volič ovlivňovat své zvolené zástupce, padl-li územní princip? Volební zákon zvýšil úlohu stran a upevnil postavení volených zástupců. Mezi voliče a volené tak vložil bariéru v podobě strany, za niž volení kandidovali.

U politických stran je to ještě poměrně jednoduché, jejich zástupci mají alespoň jasnou barvu a zatím jsme v Dobřichovicích nezaznamenali parlamentní případy přeběhnutí. Hlavním problémem zůstává Občanské fórum, které politikou stranou nebylo a jako široké otevřené hnutí již dnes neexistuje. Přesvědčivý vítěz parlamentních voleb začal brzy platit daň křehkosti hnutí bez jasné struktury a obrysů

také v Dobřichovicích. Široké hnutí začal postupně nahrazovat úzký okruh koordináčního výboru, stále více uzavíraný před veřejností, před skutečným občanským fórem. Také počáteční otevřenost užšího jádra brzy vystřídala stranická uzavřenost, a to nejen směrem dolů. Oba nejvyšší představitelé obce, kteří mezi listopadem a komunálními volbami reprezentovali na radnici Občanské fórum, zůstali bez podpory. K vnitřní diferenciaci došlo ještě dříve, než v celostátním měřítku. Nechyběly žádné průvodní příznaky včetně střelby do cvičných nepřátel a obvinění z rozvrátíctví, chyběl ale konečný výsledek.

Vyobcování dostali rychle své nálepky, očištěný koordináční výbor zůstal bez tvaru a bez tváře. Tendence ke kádrování a kontrole informací, tón předvolebních prohlášení, abstraktní program a volební shromáždění, už předznamenávaly dnešní situaci. V obecním zastupitelstvu se octlo 6 zástupců zvolených za Občanské fórum, z toho 3 v obecní radě. S voliči, kteří ve prospěch Občanského fóra odevzdali 7 486 hlasů /41 % všech odevzdaných hlasů/, od té doby nikdo z nich nepromluvil. Skutečná občanská fóra, tedy shromáždění všech občanů, kteří se k programu Občanského fóra hlásí / a ve volbách to dali jasně najevo/, se už dávno nekonají. Koordináční výbor o sobě naposléd dal vědět kojarovským /po/volebním zpravodajem s anketou, jejíž výsledky se již nikdo z účastníků nedozvěděl. Zeptat se na příslušnost zvolených zástupců k některé z nástupnických stran a hnutí Občanského fóra neměli jejich voliči příležitost. Skrínka OF, v níž dlouho bledly předvolební materiály, zeje nyní prázdnou a brzy se snad vrátí původnímu uživateli. Mluvíci nemluví, na veřejných zasedáních obecního zastupitelstva byl veřejnosti vykázan čistě formální a dosti miniaturní prostor, na poslední diskusní večer o obci, v jehož programu byl přímo vyčleněn prostor pro zástupce OF, se nedostavil jediný. Zdá se, že reprezentace vítězného hnutí, slibující ve svém volebním programu úsilí o dobrou informovanost občanů a průhlednost a srozumitelnost práce obecního zastupitelstva a obecního úřadu, vyhlásila informační embargo. Jak je to dlouho, co pro nás všechny bylo Občanské fórum synonymem demokracie, synonymem čisté hry s odkrytými kartami i v místním měřítku?

Oč jde veřejnému činiteli, který okamžitě po zvolení přeruší kontakt se svými voliči? Jak je možno dobře spravovat obec, když neexistuje zpětná vazba, když i pro členy obecního zastupitelstva není lehké opatřit si včasné a přesné informace z obecní rady?

Utajování informací vždy vyvolává podezření. Není náhodou, že hlavní princip, vedoucí k erozi zkorumpovaného stalinistického režimu,

se jmenuje glasnost, v nepřesném českém překladu veřejná informovanost. Moc, která si osobuje právo na informační monopol, je vždy podezřelá. Přiznává se tím k slabosti, nejistotě, neprůzračnosti, strachu z odpovědnosti, jasně tím dává najevo, že usiluje o nekontrolovatelnost, o monopolizaci postavení a výsad. Zdravý politický organizmus je hojně prokrvován informacemi, bez rychlého krevního oběhu tepny a cévy kornatějí. Následnou mozkovou mrtvicí a ochrnutí celého organismu máme ještě v živé paměti, něco z toho ochrnutí ještě zůstalo v každém z nás.

Lze samozřejmě namítnout, že v Dobřichovicích nikdo informace neutajuje, že se stačí zeptat, vyžádat si zápisy atd. Stačí to? Občan, volič má právo na víc. Má právo na to, aby se za informacemi nemusel pídit. Má právo na to, aby informace přicházely za ním, aby byl dotazován, aby byl vybízen k dialogu. Pokud to rychle nedokážeme, zůstane kapitol, který nám ukázaly první měsíce po pádu totalitní diktatury, dál ležet bez užitku. Už dnes se podstatně ztenčil. Zkrátka už nemusí být pro co se shýbnout. A sotva načatou demokracii budeme moci vrátit těm, na nichž jsme si ji vydobyli.

Redakce

POSTŘEHY

HOVORY O OBCEI

Ve středu 15. května byly v sále osvětové besedy druhé HOVORY O OBCEI. Pozvala jsem vás na besedu o informovanosti veřejnosti o věcech obecních, o tom, jak můžeme uplatňovat své názory a návrhy v období mezi volbami, a o úloze politických stran a seskupení v obecním měřítku. Byli pozváni členové zastupitelstva a zástupci politických stran v obci, aby nám mohli vysvětlit, co pro občany dělají a jak se jim daří plnit jejich volební programy.

Je velká škoda, že den před setkáním se omluvili prostřednictvím dopisu dr. Kratochvíla členové zastupitelstva, zvolení za OF /a snad i za BLOK - to nebylo z dopisu jasně/. Pozvání přijali nezávislí kandidáti a starosta obce.

V besedě se znovu potvrdilo, že je nutné, aby obecní rada více informovala občany o své práci, využívala časopisu Kukátka a všech dalších možností. Starosta obce slíbil, že budou pořádané informační schůzky o tom, co důležitého se k jednání připravuje a o čem se rozhodovalo v radě. Na těchto schůzkách by také každý mohl vystoupit s ná-

vrhem k čemukoli, co se obce týče /to jednání obecního zastupitelstva neumožňuje/.

O práci politických stran vědí občané celkem velmi málo, téměř nic. Pouze předsedkyně místní organizace KSČ - MUDr. Hornychová nás seznámila se současným stavem místní organizace. Ostatní strany této možnosti nevyužily. Myslím, že je to škoda. Kde jinde by měly strany získávat občany pro své programy, ne-li v diskusích s nimi. Snad tedy příště.

Alena Šarounová

SLOVO MÁ :

Vážené redakční radě Kukátka.

Vracím se v delším časovém odstupu k akci Kukátka o přejmenování ulic v naší obci, k čemuž mne přivádí dopis dr. Antonína Špačka o přejmenování ulice na Brunšově na ulici dr. Miroslava Krajníka.

Z dopisu vyplývá, že akce o přejmenování ulic je dosud otevřená a není skončena, a to v souvislosti s přejmenováním nynější ulice Pod pensionátem na ulici Šaldovu /viz Kukátka č. 11/90/.

Protože můj námět na přejmenování ulice Gottwaldovy jménem ulice mého dědy Františka Procházky nebyl uskutečněn - právem - šlo o ulici výpadovou, dal jsem ústně některým pracovníkům další námět na přejmenování "ulice Lomené" na ulici Procházkovu, který byl uznán za velmi vhodný. Na rohu "ulice Pražské" a "Lomené" stojí bývalá vila dlouholetého zasloužilého starosty Procházky, která je též jeho místem úmrtním /nyní vila p. Klímy/.

O jeho nepomíjejících zásluhách o obec - dlouholetý starosta, čestný občan, umělecká děkováná adresa za postavení mostu, tři státní vyznamenání /vše viz Kukátka č. 11/87/ za rozkvět obce a blaho všeho občanstva, zakladatel Sokola aj. - nechci se znovu rozepisovati. Vybudování mostu byly spojeny obě části obce jinak od sebe oddělené Berouňkou - Brunšov s ulicí Krajníkovou a staré Dobřichovice /tehdy bez přístupu k nádraží/. Dobrodiní jeho snah používají dodnes již skoro sto let nejen občané obou stran Dobřichovic, ale i občané sousedních obcí a celého okolí.

Připomínám láskavé pozornosti a úvaze tyto skutečnosti a jsem přesvědčen jakož i starší a staří spoluobčané, že můj děd si této pocty plně zaslouží a že jeho zásluhy jsou přinejmenším rovnocenné zásluhám ostatních spoluobčanů.

Se srdečným pozdravem, vždy Dobřichovicům oddaný starý patriot
František Procházka

Poznámka redakce: o přejmenování ulic Gottwaldovy na Pražskou a Leninovy na Krajiníkovu rozhodla rada MNV ke dni 28.10. 1990 a toto rozhodnutí potvrdila po volbách i nová obecní rada. Poté již probíhalo jen administrativní řízení mimo Dobřichovice. Podle informací, které má redakce k dispozici, se o přejmenování ulice Pod pensionátem neuvažuje. Se jménem F.X.Šaldy byl spojen návrh na přejmenování ulice Leninovy. Vhodné připomenutí zaslul F.Procházky bude redakce Kukátka prosazovat.

Rozhovor

V minulém čísle jsme přinesli stručnou informaci o večeru UVD, který se konal 7.4.1991 v sokolovně. Připraveným programem na něm přítomné provázal jeden z představitelů UVD ing. Daniel Havlík. Nechali jsme se inspirovat a navštívili jsme ing. Havlíka tentokrát v jeho pražské kanceláři.

Kukátko: Rozmanitost vašich služeb a výrobků mnohé překvapila. Vyštvavený zahradní nábytek, oblečení všeho druhu, ložní prádlo, akupresurní rohože, invalidní vozíky, zařízení pro zvidňování pacientů, a další - to vše nutí se ptát: Kde jsou výrobky UVD v prodeji? Není podceňena reklama?

ing.Havlík: Tyto otázky užce souvisejí s filosofií řízení UVD a jeho decentralizací. Centrální propagaci děláme minimálně a každý náš podnik nabízí, propague a prodává výsledky své činnosti samostatně. Ve Vrchlabí a Kocbeřích máme navíc dvě vlastní prodejny universálního zaměření, v Praze stánek Bohemia crystal a prodejnu potravin Na Haštálce. V Dobřichovicích zůstáváme něco dlužní, ale ne tak úplně naší vinou.

Kukátko: A kdo vám brání? Pro kanceláře jste přece prostor našli!
ing.Havlík: To je sice pravda, ale ne úplná. Na kanceláře jsou nároky podstatně jiné než na prodejny. A bez kanceláří by podnik také těžko mohl fungovat. Teď sice sedíte v hezky zařízených prostorách našeho pražského centra, ale začínali jsme v jednom malém pražském bytě a současně jsme hledali vhodný prostor v Dobřichovicích. Dobřichovické působiště jsme umístili do provizorních prostor ve mlýně, které vzápětí přestaly prostorově stačit a kde navíc nyní potřebujeme ustoupit stavební činnosti. Rozvíjející se družstevní

podnik UVD Servis se dočasně ubytoval na stavbě restaurace "Pod vinicí", ale s blížícím se dokončením stavby byl nucen hledat nové místo. Žádná jednání s vedením JZD o pronájem kanceláří v jejich administrativní budově nebyla úspěšná, a tak se UVD Servis stěhoval do dalšího provizoria - do postupně vyklizených místností bývalého statku, který UVD od JZD koupilo /ovšem se zcela jiným záměrem/. Rovněž došlo k dohodě s dr.J.Havlíkem z Plzně, kterému byl v rámci restituce vrácen objekt užívaný telekomunikacemi v centru obce, a získali jsme v něm určité prostory. Tolik jenom pro ilustraci situace s kanceláři. Obchod s vlastním zbožím v Dobřichovicích se snažíme otevřít již dlouho a vytypkali jsme si pro tento účel bývalou prodejnu obuvi /vele spořitelny/. Do dnešních dnů v ní však má ředitelství spojit svůj sklad a veškerá jednání byla marná. Starý nový majitel nyní sice dal spoujem výpověď, ale s prodejnou má zatím své vlastní záměry. Dobřichovice ale nepřijdou zkrátka, máme již své další představy.

Kukátko: Budeme se těšit. Vraťme se však ještě k UVD a jeho organizaci. Během našeho povídání jste vyřizoval telefonický hovor se zájemcem o vaši přednášku na téma "Praktické zkušenosti z decentralizace podniku a organizace řízení". Školení a semináře jsou také náplní činnosti UVD?

ing.Havlík: Nikoliv. To jsem byl pouze požádán přáteli, abych zmínilou tématiku přednesl na jednom mezipodnikovém semináři a od té doby se občas ozývají vedoucí pracovníci různých organizací s žádostmi o konzultační schůzku. Bude-li však zájem pokračovat, asi poradenský útvar na komerční bázi zřídíme.

Kukátko: Je vaše organizační schéma něčím převratně novým?
ing.Havlík: V žádném případě. Jen se jedná o důsledně decentralizovanou strukturu, kde UVD je dnes malý řídicí podnik zřizující další samostatné právní subjekty - družstevní podniky. Tyto podniky jsou vzájemně ekonomicky nezávislé, a tak je běžné, že jeden podnik může vzkvétat a druhý nemít na mzdy. Nemá-li někdo na mzdy, rozhodně nemůže čekat, že mu jiný na ně dá. Buď si tento podnik z potíží pomůže sám /odloží výplatu mezd, zvýší výrobu, získá odbyt.../, nebo získá od podnikové banky úvěr /prokáže-li návratnost a není-li již zadlužen/, anebo nezbyvá než jeho činnost ukončit.

Dnešní struktura UVD a jeho podniků je přechodným krokem k holdingové společnosti s řadou samostatných akciových společností vzájemně propojených kapitálovou účastí UVD. Kukátko: Změny struktury jsou u vás běžné. Slyšeli jsme však i o změnách ve vedení?

ing. Havlík: Změny ve vedoucích funkcích patří k normálnímu chodu podniku. Úspěšní pracovníci musí dostat šanci, méně úspěšní musí post změnit.

Kukátko: Máme nyní na mysli jinou změnu. Ze všech informací o UVD vyplývalo, že hlavními zakladateli UVD a hlavními podílníky jsou Petr Kašík, ing. Jaromír Seidl a vy. Vy jste došed vystupoval jako místopředseda. Slyšeli jsme ovšem, že jste se stal předsedou.

ing. Havlík: Redakce je docela dobře informována. Skutečně došlo k rozdělení. Petr Kašík z UVD odešel, já jsem převzal řízení UVD a ing. Jaromír Seidl se stal místopředsedou UVD.

Kukátko: Změní se tím činnost UVD?

ing. Havlík: Myslím, že ne. Došlo k několika personálním změnám, koncepce podniku se nemění.

Kukátko: Naše čtenáře nejvíce zajímá vaše působení v Dobřichovicích. Vraťme se proto k němu.

ing. Havlík: Nic se na něm nemění. V Dobřichovicích působí samostatně dva subjekty. UVD má v Dobřichovicích svoji podnikovou banku a nabízí služby xeroxu a faxu, družstevní podnik UVD Servis / v jehož čele stojí samostatný ředitel/ zajišťuje výrobní činnost. Hmatatelným důkazem našeho působení v Dobřichovicích bude konečné otevření hotelu a restaurace "Pod vinicí" /zajišťuje UVD Servis/. Vzpomínám-li na počátky rekonstrukce tohoto objektu před rokem, mrzí mě, že jsme tenkrát podlehl tlaku otevřít restauraci co nejdříve. Stavbu jsme stejně neurychlili, projekt se několikrát upravoval a nyní stojí část objektu v podstatě jako novostavba, a přitom je dispozičně omezen původním půdorysem, ze kterého projekt vycházel.

Kukátko: Účastníci večera o UVD si mohli prohlédnout plány a maketu uvažované zástavby v prostorách bývalého statku.

ing. Havlík: Jednalo se o první z variant řešení. Představujeme si, že zde vybudujeme ubytovací, rekreační a obchodní

areál venkovského typu. Je to však úkol dlouhodobý a nejtěžší bude zajistit dostatečné finanční krytí.

Čas pokročil a povídat by bylo možné ještě dlouho. Nechme si však pokračování na příště.

ČSD - jak dál?

Pod tímto názvem jsme v Kukátku č. 2 letošního roku uveřejnili článek o "mlukovém mlčení" naší železniční stanice přes snahy redakce i bývalého MNV získat odpověď na kritiku občanů a naše otázky. Nyní se k této problematice vracíme.

Tehdy jsem napsala: "Kdo dojíždí do zaměstnání vlakem, stráví na našem nádraží ročně přibližně 83 hodiny - tedy dva pracovní týdny -"

Nás, kteří dojíždíme do zaměstnání vlakem, je podle informace ročně přibližně 800, vydává se asi 300 studentských průkazů a zhruba 500 našich občanů používá dělnických slev.

S naší železniční stanicí se rozloučil bývalý náčelník /který zde pracoval pouze přechodně - jako "zástup"/ - a tím také náčelník poslední. ČSD se totiž vrací k historickému označení této funkce. A tak zde po letech máme opět skutečného "přednostu stanice". Je jím pan Jan Chovaneček. V dubnu přebíral stanici po svém předchůdci - a v polovině května se scházíme k rozhovoru pro Kukátko. Byla jsem přijata velmi ochotně, sedím v kanceláři přednosty mezi množstvím třídních dokladů a rozhovor může začít.

A.Šarounová: Pane přednosto, redakce Kukátka již uveřejnila několik článků o nevyhovujícím stavu našeho nádraží a téměř nemožnosti získat odpovědi na naše otázky. Můžeme doufat, že s vašim příchodem přichází i možnost navázat lepší styky s časopisem a s naší veřejností? Poskytnete nám "interwiev"?

Přednosto: Prosím - ptejte se!

A.Šarounová: Děkuji. Nebudu chodit kolem horké kaše a začnu hned

nepříjemnou otázkou: Je v silách vás a vašich zaměstnanců uvést nádraží do lepšího stavu než je v současné době?

Přednosta: Je to naší povinností. Přes Dobřichovice se jezdí Západním směrem do Evropy. Chceme-li "do Evropy" i my, musíme se jí přiblížit. Nestačíme však na tuto práci sami. Potřebujeme i pochopení a podporu cestujících.

A.Šarounová: Čím mohou dobřichovičtí cestující napomoci vašemu úsluší? Přednosta: Též možností je víc. Nejedná se sice o věci veliké, ale mohly by mít značný dopad. Nebyť lhostejný k nepořádku, nevytvářet ho, maximálně využívat předprodeje jízdenek ...

A.Šarounová: Aha - a chůze přes koleje ...

Přednosta: /jen mává rukou/ No - o tom raději až někdy jindy. Zatím napište o potížích s úschovnou kol. Vždyť jen v roce 1990 došlo v uzavřené úschovně /nikoli ve volně přístupné části u silnice/ ke ztrátě deseti kol. Lidé jsou vynalézaví. Se starým kolem přijedou - a s novým večer odjíždějí. Loni nás tyto "žerty" a krádeže stály 4 000 Kčs na reklamacích - tedy právě tolik, kolik je celoroční tržba za tuto službu. Zvláštní ekonomika, což? A to nehovořím o mzdách pracovníků či jakékoli údržbě úschovny jako takové.

A.Šarounová: Co s tím budete dělat?

Přednosta: Určitá opatření jsou nutná, aby se ztratám kol zamezilo. Některá vstupují v platnost od 1.6.1991. Pro cestující budou sice znamenat určitá administrativní opatření a tím trochu času, ale náhradou získají bezpečnější uložení kol. Doufám, že tato opatření veřejnost pochopí. Nedělat nic znamená totiž nahraovat i nadále lidem s nekalými úmysly.

A.Šarounová: Když jsme u peněz: projeví se nějak ve službách ČSD cestujícím nedávné zvýšení jízdného?

Přednosta: ČSD se v současné době octlo ve velmi svízelné situaci. Vláda odmítá dráhy nadále dotovat /v předchozích letech to byly zhruba 4 miliardy Kčs ročně/. Musíme vycházet z toho, co máme - a snažit se o zlepšení, která nejsou finančně náročná. O lepší organizaci práce. Např. v Dobřichovicích za některé věci zodpovídáme my, za jiné traťová distace ... Objeví-li se např. voda v podchodu, musíme povolat její pracovníky - a ti přijedou dřívě či později ... Rádi bychom zpříjemnili cestujícím čekání na vlaky, tj. uvedli opět do provozu čekárnu a umožnili zde nákup občerstvení.

A.Šarounová: Cestujícím by velmi pomohlo, kdyby vlaky jezdily přesně. Přednosta: To víme všichni. Ovšem naše trať je ve velice špatném stavu a přitom silně vytížená. Denně zde projíždí 120-140 vlaků. Každá oprava kolejového svršku znamená nesmírnou komplikaci a

hluboký zásah do jízdního řádu. Výluky bohužel budou i nadále - aspoň v nejbližších letech určitě.

A.Šarounová: Může vám nějak pomoci obecní úřad?

Přednosta: Nám by nejvíce pomohlo dokončení provizorního mostu přes řeku. Takto nemůžeme využívat složiště, protože nákladní auta se k vykládce vagonů nedostanou. Část složiště se změnila ve staveniště kanalizace ze Všenor. Potřebujeme, aby naše objekty opět sloužily účelům, pro něž jsou zbudovány.

A.Šarounová: Investorem mostu je okresní správa silnic, kanalizaci staví obec Všenor. My můžeme na oba stavebníky pouze naléhat, aby práci dokončili co nejrychleji. A děláme to - vždyť je to v zájmu nás všech. - Nějakou konkrétní pomoc teď hned?

Přednosta: Ano. Mohli byste seznámit občany s vyhlášením konkursu?

A.Šarounová: Jistě. Teď hned v našem časopise. A bude hlášen i v místním rozhlase. Jinak - děkuji vám za rozhovor. Doufám, že se s vámi nejen jako cestující, ale i člen redakční rady Kukátka uvidím ještě mnohokrát. Přeji vám hodně úspěchů a radostí - nejen v práci, pane přednosto!

S přednostou p. Chovanečkem hovořila A. Šarounová

KONKURS

Přednosta železniční stanice Dobřichovice vypisuje konkurs na zřízení a ekonomický pronájem prodejní jednotky v prostorách stanice. Zájemci, hlase se písemně u přednosta stanice do 30. června 1991.

KULTURA

HVĚZDA NEJEN MARKA TWAINA

Do kroniky kulturního života Dobřichovic sluší zaznamenat další půvabný večer, pod nímž je jako pořadatel podepsána Společnost Dobřichovice a jako autor a interpret dr. Alena Šarounová. Skutečně profesionálně napsané pásmo Hvězda Marka Twaina přiblížilo humoristův život v kontextu atmosféry jeho doby a podalo plastičtější obraz jeho osobité poetiky, než jaký nabízejí příručky dějin světové literatury. Nastudování neublížila ani nepřítomnost jediného představitelů mužské role, čtveřice Šarounových se suverénně podělila i o jeho part. Do kroniky sluší ještě zaznamenat, že se událo v pátek 17. května v sále osvětové besedy v čp. 26 a že přihlížely tři desítky diváků. Událo se, neboť to byla událost.

DOBŘICHOVICE V PRAZE A V ROZTOKÁCH

Ještě o jeden zápis do kulturní kroniky Dobřichovic se postaral měsíc květen. Karel Neubert, klasik české barevné fotografie, žijící již léta v Dobřichovicích, vystavoval od 15. do 27. května v síni Fotochema na Jungmannově náměstí. Veřejnosti, která jeho dílo zná převážně z mnoha desítek obrazových publikací o českém a světovém výtvarném umění, zde nabídl prakticky neznámou polohu své tvorby - tři volné cykly fotografií, které jsou intimní osobní výpovědí. První z cyklů dokumentuje jeho vztah k českému sochařství 20. století, objevuje pro běžného diváka neviditelné podoby a významy sochařských děl. Druhý z vystavených cyklů je tematicky vázán k jugoslávskému pobřeží Jaderského moře a nachází až definičně hutné poštížení jeho genia loci. Poslední cyklus pak povyšuje struktury a detaily, objevené v bezprostředním okolí umělcova dobřichovického domku, na obecněji platnou výtvarnou metaforu.

Při této příležitosti zveme čtenáře na výstavu, věnovanou rodině Neubertů a jejich přínosu moderní české kultuře, která bude otevřena od 27. června 1991 ve Středočeském muzeu v Roztokách u Prahy. Výstava nabídné nejen další příležitost k setkání s tvorbou Karla Neuberta, ale také díla jeho matky Maryši Neubertové /s jejím malířským dílem se dobřichovická veřejnost měla možnost seznámit před dvěma lety/ a jeho syna, fotografa Jana Neuberta.

-zu-

KAM ZA KULTUROU

Červen je závěrečným měsícem školního roku, měsícem příprav na léto a - doufejme - měsícem hezkého počasí, které nás láká k pobytu venku. Připravili jsme pro vás několik možností setkání. V závěru května byla valná hromada Společnosti Dobřichovice v OB a bazar veškerého osácení, sportovního vybavení, hraček a dětských knížek. Snad jste si zde vybrali i vy.

Dále připomínáme /bez nároku na úplnost!/:

- 7.6. - pátek - přednáška faráře českobratrské církve evangelické p. Miroslava Heryána PORTRÉTY CÍRKVÍ V ČSFR - OB, 19 h.
- 7.-9.6. VÝSTAVA DĚTSKÝCH HRAČEK - exponátů soutěže Domu dětí a mládeže ve Stodůlkách - sál dětského diagnostického úst.
- 8.-9.6. a 15.-16.6. - VÝSTAVA J. FIŠARA - obrazy, fotografie - sál OB
- 28. a 29.6. STAROČESKÁ PROKOPSKÁ POUŤ - OB čp. 26

/podrobnosti si přečtete ve zvláštním článku/

Dále bude v červnu snad ještě koncert vážné hudby /absolventi AMU +

J. Šaroun/ v sále dětského diagnostického ústavu a vystoupení dětského divadelního souboru Rolnička. Pokud to dovolí počasí, oslavíme hudbou a poesii letní slunovrat "komorním posezením" u ohně -

-pravděpodobně v sobotu 22. června.

Podrobnosti čtete na plakátech v okně OB a v zasklené vitrině u pumpy proti staré škole.

Doufáme, že si některý z pořadů vyberete a že se vám bude líbit.

AŠ

STAROČESKÁ POUŤ PROKOPSKÁ

Dne 4.července slaví svůj svátek Prokop. Den je připisán zakladateli sázavského kláštera sv. Prokopovi. Je mu zasvěcen náš kostelík v Karlíku a slaví se zde tedy "prokopská pouť".

Ke každé pouti kromě náboženských obřadů patřilo mnoho dalších setkání; přišli trhovci a potulní komedianti z širokého okolí, aby využili příležitosti a předvedli své umění a zboží hojněmu "velečnému publiku". Společnost Dobřichovice by ráda na tuto tradici navázala. Chceme pouťovou veselici spojit i se závěrem školního roku. V pátek a sobotu /28.a29.6./ bude dvůr, sál i učebny OB v čp. 26

patriť radosti. Budete mít možnost vidět zde "lidové divadlo", slyšet "potulné muzikanty", koupit si perník, precíčky, horoskopy a jiné tradiční pouťové zboží - a můžete se jako trhovci - prodavači - uplatnit i vy, pokud nabídnete k prodeji zboží skutečně "tradiční".

Kdo z vás má zájem o aktivní účast na naší pouti, přihlaste se u Petry Czumalové /Jiráskova čp. 15/ nebo Aleny Šarounové /U rokle 469 - Brunšov/, případně písemně do schránky Společnosti Dobřichovice na OB čp. 26 /jméno, adresa - telefon - druh nabízeného zboží nebo služeb/. Přípravný výbor provede výběr vhodných nabídek tak, aby se zachoval charakter naší pouti - aby se nezměnila v tržiště všeho, co se dá koupit kdekoli.

Věříme, že naše pouť přispěje k oživení společenského života v obci a že se vám bude líbit.

Za Společnost Dobřichovice

Alena Šarounová

SPOLKY

Sdružení podnikatelů

Podruhé připomíná Sdružení podnikatelů obce Dobřichovice na stránkách Kukátka svoji existenci. Bylo registrováno 12.3.1991 a jeho

cílem je být zájmovou organizací soukromých podnikatelů, členů představenstva akciových společností a představitelů družstev. Přihlášky za členy Sdružení či podněty k jeho činnosti je možné zasílat na adresu předsedy Sdružení ing. Antonína Vaňka, Jiráskova 608, Dobřichovice.

Výbor Sdružení připravuje společnou schůzku členů Sdružení a případných dalších zájemců pravděpodobně v sále restaurace "Pod vínicí" po jeho otevření. Termín a místo bude plekátováno, program též. Pozvánka platí pro širokou veřejnost.

/dh/

X X X

Otevírání studánek

Před dvěma měsíci - v dubnovém čísle - jsem pod tímto názvem psala o studánce na Landové louce. Společnost Dobřichovice se rozhodla oslavit přicházející jaro a svátek práce - 1. máj - prací pro veřejnost, tedy: úklidem nejbližšího okolí tohoto zdroje živé vody. Zvali jsme občany do "průvodu s alegorickými kolečky" - k slavnostnímu pracovnímu shromáždění". Chtěli jsme, aby naše setkání bylo nejen užitečné obci, ale také veselé. Přes nepřízeň počasí, které střídavě ukazovalo svou slunečnou i deštivou tvář, se nás u lávky, odkud náš "průvod" vycházel, shromáždilo v 15 hodin celkem dost; většinou dobří známí z podobných akcí. Děti přišly nejen s chutí pomoci, ale i s nadějí na závěrečný táborák. Tady však ukázala příroda svou vládu nad námi; silný déšť nás přinutil zapálit dětem oheň dřív, aby si aspoň opekly špekáčky. Tentýž déšť vyhnal z našeho pracoviště i muzikanty Františka Běhounka, kteří nás přišli podpořit písničkami. Většina dospělých však vytrvala do večera. Vytrvaly i některé děti. Třeba malý Mírek Paulů odcházel domů až mezi posledními - a pracovalo se do půl osmé večer. A co jsme udělali? Vybrali střepy, železný šrot a jiné "cennosti" z pramene a přilehlého potůčku, srovnali část černé skládky, vybrali a spálili staré větve atd., vydláždili kameny příchod k prouhlubni u pramene i "studánku" samotnou. Zůstalo po nás dobré dílo - a hlavně hřejivý pocit, že jsme udělali něco užitečného pro obec a že nejsme v tomto snažení sami.

Děkujeme všem, kdo jste naše pozvání k čištění studánky přijali nejen jménem občanů, kteří jejího pramene využívají. Doufáme, že se takto sejdeme ještě mnohokrát a že časem naše úsilí

o úklid a zkrášlení obce přece jen bude patrné - i přes velké množství vandalů a lidí lhostejných, kteří naše dílo dosud ničí.

Společnost Dobřichovice

foto ing. Petr Mazanec

UVD

Nová služba pro Vás

Dosud nabízené kopírování, zvětšování a zmenšování z formátů A4, A3 doplňujeme o zaslání a přijímání dokumentů formátů A4 /a menší/ po telefonní síti.

V Y U Ž I J T E N Á Š F A X !

V nejbližších dnech můžete očekávat otevření našich nových kanceláří v Palackého ul. čp. 541 /proti nákupnímu středisku/, kam bude XEROX i FAX přemístěn.

/dh/

INZERCE

Prodám pravý přední blatník na starý typ vozu Š 105, 120 /nový/,
cena 500,- Kčs.

Zn.: tel. 9912306
K 6/91 - 01

Prodám zachovalý kočárek z šedesátých let - tzv. "osmipérák",
cena dohodou.

Zn.: tel. 991 2306
K 6/91 - 02

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - K U K Á T K O . Schváleno odborem kultury ONV Praha-západ 14.3.1985 a registrováno pod č. 321002585, nová registrace č. 3210028790 ze dne 5.11.1990. Vydává UVD Dobříchovice. Řídí redakční rada, odpovědný redaktor ing. O. Němec. Tisk: Jan Kaliba - Modřany. Cena 2,- Kčs. Uzávěrka tohoto čísla 21.5.1991, uzávěrka příštího čísla 16.6.1991. Adresa: UVD Dobříchovice, redakční rada časopisu Kukátko, 252 29 Dobříchovice